

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2010/08/317

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [naam appellante], gericht tegen het besluit van de examencommissie Moderne Talen en Culturen van de faculteit der Letteren, verweerster, om de bezwaren van appellante tegen de onvoldoende voor de essays van het vak Variation niet te honoreren.

I. Loop van het geding

Op 2 november 2009 heeft verweerster appellante per brief op de hoogte gesteld van het oordeel van een onafhankelijke lezer die door verweerster was aangewezen om twee essays van appellante als externe beoordelaar te beoordelen. In deze brief wordt verder geen melding gemaakt van een oordeel van de examinerator van het vak Variation of van verweerster en evenmin wordt melding gemaakt van de mogelijkheid om in beroep te gaan tegen een oordeel van de examinerator of van verweerster bij het College van Beroep voor de Examens. Appellante heeft per brief van 1 december 2009 bezwaar gemaakt tegen het oordeel van deze onafhankelijke lezer zoals dat oordeel is weergegeven in de brief van verweerster van 2 november 2009. Bij brief van 21 december 2009 heeft verweerster aan appellante laten weten dat zij de brief van appellante van 2 november 2009 voor kennisgeving heeft aangenomen zonder nader in te gaan op de bezwaren die in de brief van appellante naar voren worden gebracht tegen het oordeel van de onafhankelijke lezer en ook zonder te wijzen op de beroepsmogelijkheid bij het College van Beroep voor de Examens. Appellante heeft op 23 december 2009 beroep ingesteld tegen de uitslag van haar essays voor het vak Variation. Appellante heeft bij schrijven van 5 januari 2010 toegelicht dat zij meende dat de beroepstermijn van vier weken inging na haar verzoek van 1 december 2009 aan verweerster om tot een oplossing te komen voor de door haar geschetste problemen. Gelet op de geschetste gang van zaken gaat het College van Beroep voor de Examens ervan uit dat het beroepschrift is gericht tegen de impliciete en niet nader gemotiveerde afwijzing van de bezwaren van appellante in de brief van verweerster van 21 december 2009 aan appellante. Daarom is het beroepschrift van 23 december 2009 tijdig ingediend. Het beroepschrift van 23 december 2009 voldeed nog niet aan de vereisten. Op 13 januari 2010 zijn verzuimen in het beroepschrift hersteld. Op 20 januari 2010 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. De zitting heeft plaats gehad op 8 februari 2010. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen. Verweerster heeft vervolgens op 12 februari 2010 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 2 maart 2010. Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [...], voorzitter examencommissie, en [...], onderwijsdirecteur. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in haar beroepschrift een aantal klachten over een van de docenten van de opleiding geformuleerd. Daarnaast tekent zij beroep aan tegen de wijze waarop de beoordeling tot stand is

gekomen. Het behandelen van klachten valt niet onder de jurisdictie van dit College en wordt derhalve overgelaten aan verweerster.

Met betrekking tot de bestreden beoordeling stelt appellante dat de onafhankelijke lezer van haar essays geen expert is op het gebied van klankverschuiving. Klankverschuiving is het onderwerp van een van deze twee essays, getiteld "The GVS and dialectal variation within the British Isles". Derhalve is appellante van mening dat deze onafhankelijke lezer zich geen correct oordeel kan vormen van hetgeen zij in dit essay heeft geschreven. Voorts maakt appellante bezwaar tegen de opmerkingen die de beoordelaar over het Engels van appellante heeft gemaakt en die mede aanleiding voor het oordeel van de onafhankelijke lezer lijken te zijn.

Appellante geeft te kennen dat zij gedwongen was twee keer het essay over klankverschuiving te herschrijven, omdat het onderwerp van het essay niet goed was geformuleerd door haar begeleidster. Appellante stelt ook dat de begeleidende docente haar er niet op heeft gewezen dat zij in haar essay een verkeerd voorbeeld heeft gebruikt, waardoor haar analyse niet meer klopte.

Verweerster merkt op dat appellante voor beide essays die behoren tot het vak Variation een onvoldoende heeft behaald. Appellante heeft de gelegenheid gekregen een van de essays, het genoemde essay over klankverschuiving (GVS), na de eerste deadline te herschrijven. Dit essay is door appellante twee maal is herschreven. Het is uiteindelijk op verzoek van appellante aan een onafhankelijke lezer voorgelegd om een oordeel te geven. Ook deze lezer kwam tot de conclusie dat het essay niet voldoende was. Appellante vecht deze beoordeling nu aan, omdat de tweede lezer geen expert op het gebied van klankverschuiving is. Verweerster stelt daar tegenover dat deze tweede lezer wel hoogleraar taalkunde is en daarmee gekwalificeerd om te oordelen over het correct structureren, argumenteren en formuleren in een bacheloressay.

Ten aanzien van het verkeerde voorbeeld merkt verweerster op dat pas bij de uitwerking van de opzet van een wetenschappelijk essay blijkt of de gekozen voorbeelden in het betoog passen of elders geplaatst moeten worden. Deze verantwoordelijkheid is derhalve aan appellante, niet aan haar begeleidster.

III. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens geeft te kennen dat de wet hem niet toestaat een oordeel te geven over de vraag of de beoordeling van de essays inhoudelijk juist is. De besluitvorming van verweerster over de wijze waarop deze beoordeling tot stand is gekomen, wordt derhalve marginaal getoetst.

Het College van Beroep voor de Examens is van oordeel dat de werkwijze van verweerster zorgvuldig is geweest. Appellante heeft de kans gekregen het essay over klankverschuiving te verbeteren buiten de reguliere herkansingsmogelijkheid. Verweerster heeft voorts, hoewel daar formeel geen aanleiding toe bestond, een onafhankelijke lezer ingeschakeld die beide essays heeft beoordeeld. Deze onafhankelijke lezer heeft naar het oordeel van verweerster voldoende kwaliteiten om bacheloressays binnen zijn/haar studiegebied te kunnen beoordelen en appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de onafhankelijke lezer daartoe niet in staat was.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 2 maart 2010 door mr. dr. N. Rozemond, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. I. van der Waal, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

mr. dr. N. Rozemond
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris